

תת"ע (ירושלים) 8747-03-25 - מדינת ישראל נ' עומר קראעין

תת"ע (ירושלים) 8747-03-25 - מדינת ישראל נ' עומר קראעין/שלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 8747-03-25

מדינת ישראל

נגד

עומר קראעין

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[31.12.2025]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

2. המבקש טוען כי אי התייצבותו לדין שנקבע בעניינו נעוצה באי ידיעה אודות קיומו שכן הוא מתגורר בכתובת אחרת מזו שאליה נשלחה ההזמנה לדין, אשר לא נדרשה. דא עקא, אישור המסירה הסרוק בתיק וכן האסמכתא הנוספת אותה צרפה המשיבה מעידים כי ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובתו הרשומה של המבקש לקבלת דברי דואר אולם הוחזרה לשולח משלא נדרשה. במקרה זה מתקיימת חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

3. כפי שנפסק, "...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם. 11/06/13).

4. לא די בטענתו של המבקש כי הוא עו"ד פעיל המקבל בכתובתו דברי דואר רבים כדי לסתור את החזקה האמורה. אדרבא, אם המבקש מקבל באופן סדיר דברי דואר, הרי שיש מקום דווקא להנחה שקיבל גם את ההודעה בעניין דבר הדואר הרשום, אותו לא דרש. בנסיבות כאמור, הרי שניתן לו יומו.
5. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין.
6. הלכה היא, כי עילת "אחר נהג" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי אין לראות בה כ"נימוק מיוחד" המצדיק את הארכת המועד להישפט או את ביטול פסק הדין (רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.11.13), רע"פ 7018/14 מיכאל טיטלבוים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.10.2014)). הדברים נכונים גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל (רע"פ 7839/08 שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.11.2008); רע"פ 9540/08 עופר מוסברג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.1.2009); רע"פ 8927/07 סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.1.2008), רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.2.2015), רע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.4.2012), רע"פ 222/13 מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.1.2013)).
7. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
8. נוכח התוצאה אליה הגעתי, יבוטל עיכוב ביצוע פסק-הדין. המועדים לתשלום הקנס ולהפקדת רישיון הנהיגה יוארכו עד ליום מיום 29.01.26.
- ניתנה היום, י"א טבת תשפ"ו, 31 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.